

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1076/2021
29.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела шумска крађа у саизвршилаштву из члана 275. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Владана Селаковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К.бр.181/19 од 09.04.2021. године и Вишег суда у Чачку Кж1.бр.132/21 од 03.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Владана Селаковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К.бр.181/19 од 09.04.2021. године и Вишег суда у Чачку Кж1.бр.132/21 од 03.08.2021. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљених **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К.бр.181/19 од 09.04.2021. године окривљени АА и ББ су оглашени кривим због извршења кривичног дела шумска крађа у саизвршилаштву из члана 275. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и изречене су им условне осуде којима су им утврђене казне затвора у трајању од по 3 (три) месеца које се неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка плате оштећеном ВВ износ од 71.625,00 динара, а суду износ од 70.791,00 динар, као и да на име паушала сваки окривљени плати суду износ од по 20.000,00 динара, а све у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Оштећени је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1.бр.132/21 од 03.08.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Владана Селаковића и потврђена је пресуда Основног суда у Ивањици К.бр.181/19 од 09.04.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Владан Селаковић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да донесе једну од одлука предвиђених чланом 492. став 1. тачка 1) или тачка 2) ЗКП, као и да, у случају преиначења првостепене и другостепене пресуде, окривљенима досуди трошкове кривичног поступка и то према трошковнику приложеном уз списе првостепеног суда, заједно са трошковима жалбе на првостепену пресуду и састављања захтева за заштиту законитости у износима од по 33.000,00 динара.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљених АА и ББ у поднетом захтеву истиче да је суд прекорачио оптужбу, обзиром да је у измењеном оптужном предлогу јавног тужиоца изостављено бесправно обарање стабала у шуми ГГ и ДД и јавни тужилац је остао само при оптужби окривљених за обарање стабала у шуми оштећеног ВВ, при чему су нижестепени судови у образложењима побијаних пресуда навели да су радњу предметног кривичног дела утврдили на основу исказа ГГ и ДД и изнели су аргументе само за њихову шуму, а не и за шуму оштећеног ВВ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Дакле, из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

По налажењу Врховног касационог суда, побијаном правноснажном пресудом није прекорачена оптужба, односно није повређен ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљених АА и ББ. Ово имајући у виду да су битна обележја бића кривичног дела иста и у оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Чачку, Одељење у Ивањици Ктo.бр.27/19 од 20.02.2019. године, који је последњи пут измењен на главном претресу одржаном дана 09.04.2021. године и у изреци правноснажне пресуде, односно да постоји идентичност чињеничног описа предметног кривичног дела из изреке пресуде са чињеничним описом дела датим у измењеном оптужном акту јавног тужиоца. Иначе, како члан 420. став 1. ЗКП подразумева истоветност описа чињеница и околности које чине обележја кривичног дела садржаних у чињеничном основу оптужног акта и чињеничном опису дела у изреци пресуде, то се код оцене истоветности пресуде у односу на оптужбу врши поређење чињеничног описа дела у оптужном акту у односу на чињенични опис дела у изреци пресуде, а не у односу на чињенична утврђења и закључке суда изнете у образложењу пресуде (како то погрешно сматра бранилац окривљених), па стога у конкретном случају нема ни прекорачења оптужбе чињеничним утврђењима и закључцима суда у образложењу пресуде. Следствено наведеном, као неосновани су оцењени наводи браниоца окривљених којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљених у осталом делу захтева за заштиту законитости, као разлог његовог подношења, истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљенима. Међутим, бранилац непостојање по његовом мишљењу радње предметног кривичног дела суштински образлаже тако што оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, дајући сопствену оцену изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним пресудама и износећи сопствени чињенични закључак да нема ни једног доказа да су окривљени АА и ББ ради крађе заједничким деловањем у шуми оштећеног ВВ оборили девет изваљених стабала букве код којих није била прекинута веза са подлогом, као и да је тада наведена шума била у власништву ВВ.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљених у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљенима (члан 439. тачка 1. ЗКП), док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима и њиховом браниоцу због повреду закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљених у осталом делу захтева истиче и да је изрека првостепене пресуде неразумљива, јер није наведено која је заједничка радња окривљених у извршењу предметног кривичног дела, а која појединачна за сваког од окривљених, а што би по налажењу овога суда представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. Осим тога, бранилац окривљених у образложењу захтева наводи и да је изрека првостепене пресуде противречна разлозима датим у њеном образложењу, те да нижестепени судови нису дали јасне разлоге везано за постојање саизвршилаштва окривљених у извршењу предметног кривичног дела, а посебно везано за окривљеног АА који критичном приликом није учествовао у самом обарању стабала, као и да суд није образложио на основу којих конкретно доказа је утврдио да су оба окривљена извршила бесправно обарање стабала у шуми оштећеног ВВ, а што би по налажењу овога суда представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду да битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховом браниоцу, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених и у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Владана Селаковића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић